

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **JUDr. Š. M.**, bývajúceho v B., proti žalovanému **W. a.s.**, so sídlom v B., **o ochranu osobnosti**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 14 C 211/2005, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 16. apríla 2009, sp.zn. 3 Co 191/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a** .

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II rozsudkom zo 16. apríla 2008 č.k. 14 C 211/2005-126 uložil žalovanému povinnosť ospravedlniť sa žalobcovi za nepravdivú a zavádzajúcu informáciu uverejnenú v týždenníku „t.“ X. na stranách X až X v článku M. V. „Ú.“, podľa ktorej sudca M. navrhovateľ a obnovy konania, ktorý chcel obhajobu postaviť na konfrontácii svedkov, ktorí hovorili v jeho prospech, miesto toho, aby prerušil pojednávanie, odrovnal argumentom, že nemá k dispozícii zápisnicu z rehabilitačného konania. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy v sume 600 000,-- Sk, v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a rozhodol o náhrade trov konania, včítane trov vzniknutých štátu. Vychádzal zo zistenia, že k článku uverejnenému dňa X. v týždenníku „t.“ pod názvom „P.“, ktorý sa dotýkal sudcu S., bola priradená fotografia žalobcu. Dospel k záveru, že žalovaný týmto konaním zasiahol do osobnostných práv žalobcu, lebo použil fotografiu, na ktorej je žalobca jasne identifikovateľný bez jeho privolenia a v spojitosti s článkom, ktorý sa jeho osoby vôbec netýkal. Navyše, zverejnením fotografie žalobcu bez jeho súhlasu došlo aj k porušeniu ustanovenia § 34 ods. 6 zákona č. 385/2000 Z.z. Žalovaný zasiahol do práv na ochranu osobnosti žalobcu, a to do jeho práva na ochranu občianskej a profesnej cti aj uverejnením príspevku M. V. v týždenníku „t.“ X. pod názvom „Ú.“. Keďže ochrana práv

žalobcu formou zadosť učinenia nebola postačujúca, lebo neoprávnenými zásahmi žalovaného bola v značnej miere znížená dôstojnosť žalobcu a to nielen ako fyzickej osoby, ale aj ako sudcu, priznal žalobcovi aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (§ 13 ods. 2 a 3 OZ). O náhrade trov konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 16. apríla 2009, sp.zn. 3 Co 191/08 na odvolanie žalovaného rozsudok okresného súdu potvrdil a žalovanému trovy odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení rozsudku uviedol, že súd prvého stupňa náležitým spôsobom zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho správne právne závery. Jeho rozsudok považoval preto za vecne správny.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal včas dovolanie žalovaný. Navrhol rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. K prípustnosti dovolania uviedol, že súd prvého stupňa a ani odvolací súd nevykonali dôkaz listinami predloženými prvostupňovému súdu tak, ako to vyžadujú ustanovenia § 122 ods. 1 a § 129 ods. 1 O.s.p., t.j. prečítaním listiny alebo oboznámením jej obsahu na pojednávaní. Týmto nesprávnym postupom ich súd vylúčil nielen z realizácie práva vyplývajúceho z ustanovenia § 123 O.s.p., ale im odňal aj možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Ďalej namietal, že bolo porušené aj jeho právo na spravodlivý proces, lebo odvolací súd (aj okresný súd) v rozpore s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. neuviedol, prečo nevykonal ním navrhnutý dôkaz, a to výsluch svedka E. Š.. Napokon namietal, že návrh žalobcu je nejasný, nezrozumiteľný a nevykonateľný, lebo žalobca sa ním nedomáhal ani splnenia povinnosti a ani určenia, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je. Takýto návrh preto nemôže byť predmetom sporu medzi účastníkmi a teda takáto vec nepatrí do právomoci súdov. Ak súdy vec napriek tomu prejednali, zaťažili konanie aj vadou uvedenou v § 237 písm. a/ O.s.p.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania. Navrhol preto dovolanie žalovaného odmietnuť a priznať mu náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas oprávnená osoba (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno dovolaním napadnúť. Dospel k záveru, že dovolanie

žalovaného smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom.

V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom do 28. februára 2010).

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 a 3 O.s.p., pretože nejde o zmeňujúci, ale potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné. Dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že dovolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným).

Dovolací súd však nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení.

Pokiaľ dovolateľ namietal odňatie možnosti konať pred súdom, ktoré malo spočívať v tom, že súdy nižších stupňov nevykonali dôkaz listinami predloženými prvostupňovému súdu v súlade s ustanovením § 122 ods. 1 a § 129 ods. 1 O.s.p. treba uviesť, že ak súdy pri vykonávaní dokazovania nepostupujú v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku (napr. dôkaz listinou vykonajú v rozpore s § 129 ods. 1 O.s.p.), ide o vadu konania pri zisťovaní skutkového stavu veci a teda o tzv. inú vadu v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. Existenciu tzv. inej vady, treba považovať za dovolací dôvod podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia, ktorý však sám o sebe prípustnosť dovolania nezakladá. Skutočnosť, že by konanie v danej veci bolo postihnuté tzv. inou vadou, môže byť len odôvodnením dovolania za predpokladu, ak je toto prípustné, nie však dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p. Táto námietka dovolateľa z hľadiska prípustnosti dovolania nie je preto dôvodná.

Rovnako nie je opodstatnená ani námietka dovolateľa, že bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, lebo odvolací súd (aj okresný súd) v rozpore s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. neuviedol, prečo nevykonal ním navrhnutý dôkaz (výsluch svedka E. Š.). Z obsahu zápisnice o pojednávaní zo 14. apríla 2008 totiž vyplýva, že zástupca žalovaného v rámci záverečného prednesu neuviedol, že trvá naďalej na vykonaní dôkazu výsluchom svedka E. Š.. Žiaden návrh na doplnenie dokazovania zástupca žalovaného nežiadal vykonať ani predtým, než súd prvého stupňa vyhlásil uznesením dokazovanie za skončené. Napokon, žalovaný ani v odvolaní proti rozsudku okresného súdu nenamietal, že by v konaní pred súdom prvého stupňa došlo k vade uvedenej v § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v spojení s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. Odvolaciemu súdu (a ani okresnému súdu) nemožno preto vyčítať, že v odôvodnení rozsudku neuviedol, prečo nevykonal dôkaz výsluchom E. Š..

Podľa dovolacieho súdu v danej veci nebola naplnená ani podmienka prípustnosti dovolania uvedená v § 237 písm. a/ O.s.p. Z obsahu spisu je nad všetky pochybnosti zrejmé, že ide o vec, ktorá vyplýva z občianskoprávneho vzťahu (§ 11 a nasl. OZ) a ktorú podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nej iné orgány. Posudzovaná vec preto patrí podľa § 7 ods. 1 O.s.p. do právomoci súdu. Pokiaľ ju súdy prejednali a o nej rozhodli, nezaťažili konanie vadou v zmysle § 237 písm. a/ O.s.p. tak, ako sa mylne domnieva žalovaný. Prípadné nedostatky návrhu na začatie konania nezakladajú existenciu uvedenej vady, ale ide o nedostatok jednej z procesných podmienok konania, ktorú možno odstrániť.

So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že dovolanie žalovaného smerovalo proti takému rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému prípustné nie je (§ 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p.) a keďže neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p.) bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

Dovolací súd nepriznal žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania, ktoré pozostávali z odmeny jeho právnej zástupkyne za vyjadrenie k dovolaniu, nakoľko ich nepovažoval, vzhľadom na neprípustnosť dovolania, za trovy potrebné na účelné bránenie práva (§ 142 ods. 1 v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. septembra 2010

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová